

**ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΚ ΠΑΡΑΔΡΟΜΗΣ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΚΕ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ «ΚΑΛΛΙΘΕΑ 20.06.2019» ΣΤΟ ΟΡΘΟ «ΚΑΛΛΙΘΕΑ
20.05.2019».**



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

FAX : 213 1604 567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 20.05.2019

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1590

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 18.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, Α.Φ.Μ., κατοίκου, οδός, κατά της υπ' αριθ. /**2018** Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ., διαχειριστικής περιόδου 01.01 – 31.12.2012, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 18.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ., διαχειριστικής περιόδου 01.01 – 31.12.2012, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, πρόστιμο συνολικού ποσού 34.154,03 €, κατά παράβαση των συνδυαζόμενων διατάξεων των άρθρων 12 § 1, 2, 9, 18 § 2, 9, 2 § 1 και 30 § 3, 4 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.), και του άρθρου 19 § 4 του ν. 25323/1997, που επισύρουν κυρώσεις σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 7 § 3δ' του ν. 4337/2015.

Η παραπάνω παράβαση, αφορά τη λήψη δέκα εννέα (19) εικονικών Τιμολογίων Παροχής Υπηρεσιών, από την επιχείρηση – ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ – ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ –, με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητος Κ' Δ.Ο.Υ. ΑΘΗΝΩΝ, τα οποία είναι εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, συνολικής καθαρής αξίας 170.770,13 € πλέον ΦΠΑ 39.277,08 €, ήτοι συνολικά 210.047,21 €.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση /τροποποίηση της παραπάνω Πράξης, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. ουσιαστική αβασιμότητα των ένδικων καταλογισμών λόγω του όλως εσφαλμένου χαρακτηρισμού των Τ.Π.Υ. λήψης μας ως “εικονικών ως προς το πρόσωπο των αναγραφόμενων εκδοτών τους” – τα αντιφατικά, υποθετικά και όλως ελλιπή κριτήρια και συμπεράσματα του οικείου ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε. (που υιοθετήθηκαν άκριτα από την αντίδικο Δ.Ο.Υ.) – ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ: η καλή πίστη μας κατά τη λήψη των ένδικων Τ.Π.Υ..

2. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ: η ακυρωσία της έκθεσης ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε., λόγω και της καθ' ύλην αναρμοδιότητας των ορισθέντων, για τη σύνταξη της, ελεγκτών.

Επειδή, στην από 14.12.2018 ΕΚΘΕΣΗ ΜΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ Κ.Β.Σ. της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και στην από 07.11.2013 ΕΚΘΕΣΗ ΕΛΕΓΧΟΥ – ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ Π.Δ. 186/1992 του ΣΔΟΕ ΠΕΡ. Δ/ΝΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ, παρατίθενται με σαφήνεια και επαρκώς αιτιολογημένο τρόπο τα πραγματικά περιστατικά σύμφωνα με τα οποία αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα ζήτησε, έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία της τα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία τα οποία είναι εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη για τη χρήση 2012.

Επειδή, στο [άρθρο 19§4](#) του ν. [2523/1997](#), που ισχύει για τις παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι την ημερομηνία ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (βλ. [άρθρο 55 παρ. 1](#) περίπτ. ε' και [66 παρ. 30\(2\)](#) του ν. [4174/2013](#)), ήτοι μέχρι και τις 31/12/2013, ορίζονται τα ακόλουθα:

«4. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του, ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία. Εικονικό είναι επίσης στο στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρεία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική

κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται.».

Επειδή, στο [άρθρο 18 παρ. 2](#) του [Π.Δ. 186/1992](#) «Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων» (Α'84), ορίζονται, πλην άλλων, τα εξής:

«2. Κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, ή σε δημόσιας έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία.....»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 παρ. 9 του Π.Δ. 186/1992, το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει.

Επειδή, κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 4328/2013, ΣτΕ 4570/2014, ΣτΕ 4269/2014, ΣτΕ 1405/2-15, 3336-40, ΣτΕ 3347/2015, 3399/2015), όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας.

Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του φορολογικού στοιχείου είναι φορολογικώς ανύπαρκτος, ήτοι δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο ανωτέρω εκδότης είναι φορολογικώς μεν υπαρκτός αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτος (οπότε, επί αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής, δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστεως του λήπτη του εικονικού στοιχείου), ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από την συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, ήτοι ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο).

Επειδή, ως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, η προσφεύγουσα για τη διαχειριστική χρήση 2012, έλαβε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της, δέκα εννέα (19) Τιμολόγια Παροχής Υπηρεσιών, από την επιχείρηση – ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ – ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ –, με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Κ' Δ.Ο.Υ. ΑΘΗΝΩΝ, τα οποία είναι εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, συνολικής καθαρής αξίας 170.770,13 € πλέον ΦΠΑ 39.277,08 €, ήτοι συνολικά 210.047,21 €.

Επειδή, ως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, η ανωτέρω εκδότρια επιχείρηση των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων, κατά τον χρόνο έκδοσης αυτών, είναι φορολογικώς μεν υπαρκτή αλλά ήταν ανύπαρκτη εμπορικά και κατά συνέπεια η κατασκευή των ενδυμάτων, που πιθανόν να έγιναν, πραγματοποιήθηκαν από πρόσωπο διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στα φορολογικά αυτά στοιχεία, ήτοι:

Η επιχείρηση, με Α.Φ.Μ., λειτουργούσε ως φασόν ενδυμάτων μέχρι το 2008 στην δηλωθείσα έδρα επί της οδού και στο υποκατάστημα επί της οδού μέχρι τον 12^ο μήνα του 2010.

Από 01.01.2011 δεν εμφανίζεται σε καμία διεύθυνση να έχει έδρα και εγκατάσταση όπου να κάνει φασόν ενδυμάτων, όπως αναγράφουν στην περιγραφή τα φορολογικά στοιχεία.

Επικουρικά η ανωτέρω εκδότρια επιχείρηση, κατά το υπό κρίση έτος 2012, δεν έχει υποβάλει δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ούτε εκκαθαριστική φπα αλλά ούτε και συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών – προμηθευτών.

Επειδή, η εκδότρια επιχείρηση ενόψει των επιχειρηματικών της δυνατοτήτων, όπως προκύπτει από τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής της συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών της, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει τη συγκεκριμένη συναλλαγή.

Εξάλλου, σύμφωνα με την 1404/2015 απόφαση του ΣτΕ, « Εφόσον η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχείρησής του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου. Εξ άλλου, δεν απαιτείται απόδειξη, και δη άμεση, της εικονικότητας ειδικώς της συγκεκριμένης συναλλαγής, αλλά η απόδειξη αυτή μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο, προς συναγωγή του οποίου αρκεί από τη συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οι περιστάσεις εκείνες που δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι ο εκδότης του τιμολογίου δεν είναι, πάντως, εμφανές ότι διέθετε τα μέσα, υλικά και προσωπικό για να εκτελέσει τις επίμαχες εργασίες.»

Επειδή, εν προκειμένω, όπως προκύπτει, η φορολογική αρχή είχε κατ' αρχήν αποδείξει ότι ο εκδότης των τιμολογίων, κατά τον χρόνο εκδόσεως αυτών, δεν εμφανίζεται σε καμία διεύθυνση να έχει έδρα και εγκατάσταση όπου να κάνει φασόν ενδυμάτων, το βάρος αποδείξεως της πραγματοποιήσεως των επίμαχων συναλλαγών με τον εν λόγω εκδότη είχε η προσφεύγουσα, η οποία μάλιστα, όπως προκύπτει από τα διαδικαστικά έγγραφα της υποθέσεως, δεν αντέκρουσε ειδικώς, καθότι δεν υπέβαλε τις απόψεις της επί του κοινοποιηθέντος Σημειώματος Διαπιστώσεων, αλλά ούτε και με την ενδικοφανή της προσφυγή, τον σχετικό λόγο της φορολογικής αρχής, περί πραγματικής αδυναμίας εκτελέσεως, από τον ανωτέρω εκδότη των συγκεκριμένων συναλλαγών, και συγκεκριμένα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τον τρόπο εξόφλησης των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων (επιταγές – κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό), ποιος εισέπραξε το τίμημα αυτών, σε ποια διεύθυνση παρέδιδε τα ενδύματα για φασόν, και από ποια διεύθυνση τα παραλάμβανε, αλλά ούτε και Δελτία Αποστολής επέδειξε. Ως εκ τούτου δεν τίθεται θέμα καλής πίστης αυτής.

Επειδή, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί ακυρώσεως της εκθέσεως του ΣΔΟΕ, διότι έχει συνταχθεί από αναρμόδιο όργανο, δεν ευσταθεί και απορρίπτεται, καθόσον η υπό κρίση πράξη επιβολής προστίμου, εκδόθηκε συνεπεία της συνταχθείσης έκθεσης μερικού ελέγχου Κ.Β.Σ. της αρμόδιας φορολογικής αρχής (Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ), στηριζόμενη σε διαπιστώσεις του Σ.Δ.Ο.Ε., οι οποίες διαπιστώσεις έχουν κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα.

Επειδή, η προσφεύγουσα, προβάλλει και ισχυρισμούς οι οποίοι άπτονται της αντίκρουσης για διάφορους άλλους προμηθευτές της. Ωστόσο, στα πλαίσια της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία στρέφεται αποκλειστικά κατά της υπ' αριθ./2018 πράξης επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 2012, εξετάζονται μόνο οι λόγοι που προβάλλονται σχετικά με την ως άνω πράξη επιβολής προστίμου. Συνεπώς, οι λοιποί λόγοι θεωρούνται αλυσιτελώς προβαλλόμενοι στην παρούσα και παρέλκει η εξέταση αυτών. Επί παραδείγματι, δεν εξετάζονται οι λόγοι αναφορικά με τους προμηθευτές, κλπ, δηλαδή ισχυρισμοί που αφορούν άλλη αιτιολογία πλην της κρινόμενης, καθώς δεν άπτονται της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής. Ωστόσο, εξετάζονται κατά περίπτωση στον χρόνο και στην πράξη στην οποία ανάγονται, στα πλαίσια άλλης ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή, ορθώς η αρμόδια φορολογική αρχή, έκρινε τα υπό κρίση τιμολόγια, εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν ευσταθούν και απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με αριθ. πρωτ./18.01.2019 ενδικοφανούς προσφυγής της , Α.Φ.Μ. , και την επικύρωση της κάτωθι πράξης:

της υπ' αριθ./2018 Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου, διαχειριστικής περιόδου 01.01 – 31.12.2012, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ,

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής :

ΠΡΟΣΤΙΜΟ: 34.154,03 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.